

[Ingerlise Koefoed]

genbevilling, sådan at man kan få institutionen til at fungere med en anden medarbejder?

Jeg vil anbefale ministeren at nedsætte et udvalg, der skal undersøge ledelsesformerne og arbejdsformerne og arbejdsopgaverne i institutionen. Til sidst skal jeg ikke undlade at udtale min undren over – det kan ministeren ikke gøre for – at læserbreve, der er sendt til Aktuelt, er blevet tilbagevist. Jeg mener, at der i forholdet mellem Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv og fagbevægelsen er grund til at tale om en vis form for nepotisme, men det er ikke kulturministeriets skyld.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg er ganske opmærksom på de to led i fru Ingerlise Koefoeds spørgsmål til mig og må stadig henholde mig til, at hvad den konkrete sag angår, er det institutionens egen afgørelse. Men jeg er da ikke uopmærksom på de henvendelser, jeg i den sidste tid har modtaget om Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv.

Fru Ingerlise Koefoed spørger også, om hensynet til institutionens målsætning for fremtiden bliver et afgørende udgangspunkt for den daglige ledelse. Hertil vil jeg svare, at samtlige henvendelser vil blive forelagt bestyrelsen til udtalelse, hvorefter jeg vil overveje dem, idet ydelsen af det årlige statstilskud naturligvis forudsætter, at institutionens formål følges.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg takker for den sidste del af svaret. Jeg vil som medlem af kulturudvalget følge sagen videre igennem det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 512

4) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Poulsgaard (FP):

»Deler ministeren formanden for Grønningens, H. Damgaard Sørensens, synspunkter, som han har givet udtryk for i Politiken den 28. februar, hvor han påviser, at besøgsantallet daler i takt med, at ministeriet for kulturelle anliggender er gået aktivt ind i

kunstudstillinger, så vi i dag har færre besøg på disse udstillinger, end vi havde før kulturministeriets oprettelse?«

Skriftlig begrundelse

I Politiken den 28. februar skriver H. Damgaard Sørensen, at det er vigtigt, at man får tal for tendensen i det københavnske kunstliv, der viser, at besøgstallene på de væsentlige og større udstillinger er mindre i dag end i tiden før kulturministeriets oprettelse. Et sælsomt resultat af en kulturpolitisk indsats.

Her har vi igen et eksempel på, at statsstyring af kunstlivet fører til det stik modsatte af det ønskelige, nemlig et rigt og spontant kulturliv, og man kunne nok ønske, at ministeren her i starten af sin gerning, hvor hun jo har proklameret at ville føre en folkelig kulturlinje, vil bøje sig for det folkelige krav om, at staten skal holde fingrene væk, således som Grønningen mener det.

Poulsgaard (FP):

Vi har jo her en lidt speciel situation, nemlig at en formand for kunstsammenslutningen Grønningen, som har valgt at sige nej til de sædvanlige tilskud, siger – sådan er det i hvert fald gengivet her i Politiken – at besøgsantallet er faldet. Dette er efter min mening en meget væsentlig problemstilling. Her har vi igen et eksempel på, at statsstyring af kunstlivet fører til det stik modsatte af det ønskelige, nemlig at vi får et rigt og et folkeligt kulturliv, og ministeren har jo netop proklameret, at hun vil føre en folkelig kulturlinje. Derfor ville det være meget rart at få at vide, om ministeren vil bøje sig for det folkelige krav, der er, om, at staten skal holde fingrene væk, sådan som man mener på Grønningen. Jeg vil da tilstå, at jeg var virkelig glad for den artikel, men dens indhold forbavser mig ikke, for den kulturpolitik, ministeriet står for, er både en social kulturpolitik og alt muligt andet; man tager ikke så meget hensyn til dygtighed og den slags ting. Men det er glædeligt, at der her er en formand, som siger fra og erklærer, at det er en gal vej, vi betræder. Som sagt er jeg spændt på at høre, om ministeren er enig med formanden.